

Slávek Janoušek je nejen známý písničkář, ale také pořadatel festivalu Janouškovo Ústí aneb Muzikanti v Cakli. 29. ročník se letos bude konat 15. a 16. srpna v Ústí nad Orlicí v Turistickém areálu Cakle.

bylo tehdy málo možností hraní?

Slávku, co tě přimělo k pořádání festivalu,

Tehdy?

Naopak, hráli jsme až 230 představení ročně. V roce 1985 jsme podruhé získali Portu, ocenění na největším festivalu té doby, a všude byla taková móda dělat takzvané Ozvěny Porty. Byl jsem osloven z Ústí nad Orlicí, mého rodiště, abych udělal pro místní kulturní zařízení dramaturgii prvního ročníku. Už jsem tam mnoho let nežil, pouze jsem tam jezdil za rodiči, příbuznými a kamarády, ale šel jsem s chutí do toho. Po pěti ročnících to v roce 1990 kvůli

financím skončilo, respektive kulturák akci v tom roce odpískal. Tak jsem to od roku 91 začal pořádat sám. Bylo mi líto, aby ta akce zanikla, protože se to jinak dařilo. ***Podle jakého klíče děláš dramaturgii?***

Nechával jsem se vždy vést citem a zval hlavně muzikanty, které jsem v tom roce potkával a něco s nimi nahrával či zažil. A vždycky se mi líbilo mixovat různé žánry. Takže na té akci hráli nejen folkaři jako Nohavica, Plíhal, Dobeš, ale třeba i Nerez, bluegrassové kapely, znělo country, rock, dokonce i jazz.

V čem bude letošní ročník výjimečný?

Každý ročník zažijeme krásnou, řekl bych výjimečnou atmosféru, vždy se stane něco zapamatovatelného, co nikdo nečekal. Nepamatuju, že by se to někdy nestalo. Ani déšť to nikdy nedokázal zničit. Jeden ročník v 90. letech celý propršel, ale dvěma tisícovkám posluchačů to nevadilo, protože zrovna seděli pod střechou tribuny fotbalového stadiónu. A chtěli přidávat od jazzové kapely se spolurodákem Frantou Uhlířem a Emilem Viklickým. Někdy jsou to famózní, nečekané výkony muzikantů, někdy souhra náhod a okolností, ale ty výjimečné situace nastanou vždycky. Budou i letos. To vzniká samo.

Proč zrovna Turistický areál Cakle?

Už je to za ta léta čtvrté prostředí: fotbalové hřiště, kulturák, plovárna, teď Cakle. Myslím, že tady to nejlíp odpovídá charakteru akce. Je to romantické místo u řeky.

A z jakých důvodů se festival stěhoval?

Na hřišti to začalo, protože chodilo hodně lidí, v kulturáku jsme se ocitli tuším jednou dvakrát kvůli špatnému počasí. Pak jsme se stěhovali na plovárnu, protože nedošlo k další dohodě s fotbalisty, na plovárně to zas bylo komplikované kvůli drahému zařízení plovárny. Cakle od roku 2009 byl trumf. Ale nešlo by to bez vydatné pomoci ústeckých firem a radnice a dalších pomocníků.

Za dvacet devět let se toho na festivalu událo jistě mnoho veselého, je ale něco, na co nejde zapomenout?

Akrobatický výkon brankáře Nohavici, který si při zákroku rozerval kalhoty během přestávkového fotbalového zápasu Muzikanti versus Diváci a pak šel hrát s hlínou za nehty. Oslava Samsonových padesátin, kdy ho lepší děvy zahrnuly spodním prádlem a jinými dary, kdy mu horní díl na hlavě tvořil futrál na uši. Hudební improvizace, při níž roztančený Ind v kroji hraje s námi na bubínky, píšťalu a chřestítka na nohou píseň Halleyova kometa.

A naopak, byly chvíle, kdy jsi s tím chtěl praštit a proč?

U mnoha ročníků, když jsem nakonec finančně dopočítal, kolik to stálo, respektive kolik chybělo alespoň k záporné nule. Ale vždycky to brzy odeznělo a zase jsem šel do přípravy dalšího ročníku.

Jak vidíš existenci festivalů obecně do budoucna?

Už od 80. let se z festivalů stala móda, vznikly jich opravdu stovky. Po mnoho let od půlky května do konce září jezdíme zejména po festivalech. Mnohé ale už skončily a další zanikají. Tendence je, že ubývají. Ty folkové určitě. Mezitím vyrostly i obří festivaly s jinou náplní, rockové, world music či taneční, které navštěvují tisíce lidí jako kdysi Portu. To už jsou pak spíš pouťové atrakce plus světová hvězda. Ale pořád se vyskytují místa, kde vznikne pokus, který se vydaří, a příští rok do toho jdou znovu. Je to o partě, o obci, o starostovi a třeba o hasičích. A ti lidi si to tam přijdou užít. Takové akce mám rád a tam se těším. V Cakli se to snažíme dělat podobně. Je to v podstatě malá domácí kapesní akce s krásnou atmosférou. Do třiceti dolezem, pak se uvidí.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně štěstí, síly a návštěvníků festivalu!